

תהלים • פרק מ"ט

Plain Hebrew Text • Navy & Gold Edition

CHAPTER PREVIEW

In this powerful kapitel, the Bnei Korach call out to all people of the world to internalize a deep lesson in emunah and bitachon, reminding us of the vanity of chasing material wealth. They teach us that a person's riches cannot redeem his soul or save him from the day of death, as we cannot take any physical possessions with us to the grave. Instead of fearing the wealthy who trust in their temporary fortunes, we must remember that Hashem redeems the souls of the righteous who understand what truly matters in this world. Yidden traditionally recite this kapitel in a house of mourning, Rachmana litzlan, to bring comfort and awaken the neshama to the ultimate truth of life.

The overview is the editor's commentary and is not part of the original text.

לְמַנְצֵחַ לְבְנֵי־קֹרַח מְזִמּוֹר:

שְׁמַעוּ־זֹאת כָּל־הָעַמִּים הָאֲזִינוּ כָּל־יֹשְׁבֵי חָלָד:

גַּם־בְּנֵי אָדָם גַּם־בְּנֵי־אִישׁ יַחַד עָשִׂיר וְאֶבְיוֹן:

כִּי יִדְבֹר חֲכָמוֹת וְהִגִּית לְבִי תְבוּנוֹת:

אֲטָה לְמַשָּׁל אֲזִנִּי אֶפְתַּח בְּכִנּוּר חִידָתִי:

לָמָּה אֵירָא בִימֵי רָע עֶזְרָא עֲקָבִי יִסּוּבְנִי:

הַבְּטָחִים עַל־חֵילָם וּבָרַב עֲשָׂרָם יִתְהַלְלוּ:

אֵחַ לֹא־פָדָה יִפְדֶּה אִישׁ לֹא־יִתֵּן לֵאלֹהִים כְּפָרוֹ:

וַיִּקַּר פְּדִיוֹן נַפְשָׁם וַחֲדָל לְעוֹלָם:

וַיַּחֲיֵעוּד לְנֶצַח לֹא יִרְאֶה הַשְׁחָת:

כִּי יִרְאֶה חֲכָמִים יָמוּתוּ יַחַד כָּסִיל וְבַעַר יֹאבְדוּ וְעֹזְבוּ לְאַחֲרִים חֵילָם:

קִרְבָּם בְּתִימּוֹ לְעוֹלָם מִשְׁכַּנְתָּם לְדֹר וְדֹר קָרְאוּ בְּשִׁמוֹתָם עָלֵי אֲדָמוֹת:

וְאָדָם בִּיקַר בֶּל־יִלִּין נִמְשָׁל כְּבִהְמוֹת נִדְמוּ:

זֶה דֶּרֶכָם כֹּסֶל לָמוּ וְאַחֲרֵיהֶם בְּפִיהֶם יִרְצוּ סֵלָה:

כַּצֵּאֵן לְשֹׁאֵל שְׁתּוֹ מוֹת יִרְעֵם וַיִּרְדּוּ בָּם יִשְׁרִים לְבַקֵּר וְצִירִים [וְצוֹרִים] לְבָלוֹת שְׁאֹל מְזַבֵּל לוֹ:

אֶדְאֶלֶּהֶם יִפְדֶּה נַפְשִׁי מִיַּד־שְׁאֹל כִּי יִקְחֵנִי סֵלָה:

אֶל־תִּירָא כִּי־יַעֲשֶׂר אִישׁ כִּי־יִרְבֶּה כְּבוֹד בֵּיתוֹ:

כִּי לֹא בְּמוֹתוֹ יִקַּח הַכֹּל לֹא־יֵרֵד אַחֲרָיו כְּבוֹדוֹ:

כִּי־נִפְשׁוּ בְּחַיּוֹ יִבְרַךְ וַיִּוָּדֶה כִּי־תִיטֵיב לָהּ:

תָּבוֹא עַד־דֹּר אֲבוֹתָיו עַד־נֶצַח לֹא יִרְאוּ־אֹר:

אָדָם בִּיקָר וְלֹא יִבִּין נִמְשָׁל כְּבִהְמוֹת נְדָמוֹ: